

کوردستان

بلاو سه ره و هی بیری حزبی دیپلوکراتی کوردستان

۱۲- زماره‌ی

لائحة مكتملة

شمعه ۲۰ ری بهمندان ۱۳۲۴

نادر چهارانی زیر و دریای کورد
پیره بیاوانی سیاوه آزای گلورد
جعده شاهنس خانات سبلان

تازه لاوانی میان و خوبین پاک
نه نهادنی بانجمنی آوات
کار به دستانتی خوب دیسو کرات

فری خونان به دستی خسوانه ،
ایست با کوری بی چاری یسکان
هزار سالی دینکه (استاین)
هر بزمی با رسمی : بن آین
بونکه در پست حقوقی منیشه
لا گردی دبلو پست و ایانه
تمدهی نی کسان بکا مسرور
باشه دار بی و بینی (خودوی سود)
پیش امانتی بزیر لی - پر خدمت .
کردنشی دینی و مذهبی میله
می هر کمن کدوزشی کوردنی
هـ در جاوی دری ملی وردی
پنه « هین » که تو لمدر زیادی
مسایده چونکو دشت آزادی
لوه آنداجونکو ساتی ۱ پاش بینو درو
پیشینگ پریو و دیبان ساتی ۳ پاش بینو رو و مک
پیش بیومرو تشكیل درا بیانی بعنانه غلق و
مخترقان ادامه پیدرا .
مقالاتی آغاز سیله مخدعی مله زاده
بسم الله الرحمن الرحيم
آخیانی محترم برایانی خوشبیت مهورو
وزیریکی زور بیاره که روز پیام تاریخی به تا
مهورو که دایکه، نیشتمانی کوردنستان وای به
خوبیه نهادیو . که کوره کوره کانی بی شادی و
کیف خوشی له دور و پاره که کو بیونا و له
ماهورجوان به مقامه بی ده کهین دارایانه و هو
بری نگیت پیچاره متشی به نوکی قلمی رونا
تکران و به زوری پاسکی لاوه به غیرمنه کان
نجیزی دیلی و بدیهی خیان له نستوری دارتبه
شناواری پاره بیکی به دسری خوته و پستی
مشترکه رو و دنگ خونته کانی وردی بپرسی

زنانست و فرهنگ

卷之三

بابی قیر و بیکه سو بیده سته لات زر روت
بیکه سنه خاله میں ۴۰

پسرا قسم به زنگی پیشان و خالی روت
چر کم لسوی تو کون کون و لالانه و ملکلوات
تا روزی آخری شوموب آرمزوی من
لایشن و گون اه کندانیسکی رو به روت
بلیکی خوش معذرا و زایست دلایس کوام
باتی کلی پکی شعبانی روت و ره نگی روت
بیشتوه بیشوداوه (فیض محمد)
تیرنیک دک تکریلی بی پراکانی شاروران
حیثیتوه کلیه تقدیر و روحیازی هاتر موت
پیغمبر و مژده مزده محبخه ثابت به ناله نال
سالی و حممه عی خه که نارم و مدنگویون
ری و شوی میانی شکنی و دلکلپیشی دادمنی
(ری تازارعنی) بوسه له دوپیا و دین به جوت
کلکی سه لایز و هیدی ای هیجن و منی
بابی قیر بیکی کلی و بی دسته لات زر روت
بیکه سنه خاله میں ۴۱

مندالی همچو بگرای نیز سار و روت و قوت
جاوی نیزه و گلندی ایشکه هستیوی کوره
وا-چالیو-توق پلاوی نه خوی یه بری بلوت
شکری چودا که کارکه همانوشه سر عمل
دم نیز زبانه، ساوی برقشان و نات و شوت

کیون بر میگردید تاجه، مجرم سود که باره این قبره میگردید :
کیون شایسته ایستاری کی را کردند

ای خوبی بخوبی سکنیدن، کوئوئن نوی بپنیر و بپو :

مندانگی بعثت پلکی رله بیشان و روت و قوت

چاروی بخواری کلیتی ایشکه هنیوی کوره

شکری خودا که کارهی هانوتنه سر عمل

در پتو زیباتی یاروی پیشمال و شان و شوت

پس بی فه و دعوا بکه بویشیهای کوره

زندگانی رتوش خداونیا کت به بیر خوا

دو قرن پیشتری شیشی لیتاتی و بیشه جوت

بی جوان حکمه ایک بویکاری له بدر دلان

به بی کوکی بکری بایدو دوشنه کلهی بهله دو به دوت

هاتونی پیش شفاهانه فه بنه و شده خدمه نیک

کارویه بواهه بیره بی جیو کیهی دوری زوت؟

هر چهار جالهنهسته بیاری و قادر و دل رفتار

در زندگانی کفر نزدی حاوی بندانه دوت

ز ایمازیکی سکوره

سید محمدی حمیدی

(ل) بانی خوشی اولینی هر معنگی داشوندرا و منوه)

لای زانای هاتوابانک (لامامه مدن الحجاج) دویجه)

سر خوندن کرد و داده دیده داده (ل)

عبدالله الشیعی و باریکانیه بیا کرد و داده ایستالا

کردنی بیهندی آثاری ادیسی پوشی خود اقامه

شیخ سروی سودی اذایکی تو رو و تو رویه لعنتی بلندی

آشامه کلی پیشنهام خاعصر که تره سزو دلو

(فناواری اهمانی ۱۶۳ لی چهف علیا کیک بونه، گویانی

(جیسی اندی بجهدی جایی کیک ای طیبی سزندام خامه

دیگر سیمین بخی کوره بسته باشدی جهانی گوردی

شیب

که باره این قبره میگردید :

که ایشکه دوت ماد و پارس هردو نقرص شدند

تکه پارس فریزه رزی درلت (زین) را قبول نموده

ولی ماده دهانی کوشان پوسته از زیر آن روز

ناخ آنچه (کوود و یعنی) آثار بینه که زمان

با این قدر نیزه و بورشتر آنها به (زند و جوی)

لشیز بوده

که بکه بی پیل کشت ده هنر زیر

آه دهن داشته است و داند که این قاسیه داشت

جهه هنر ای زاگ کوشند و دش

وید چونه که کوره ره ده جایکه قنونون در

کوهه زدن (ستم نویس، پیش (حکمی) امره)

که (گزینه هر کی) معرف استه زین

زوره شه خودی به شکری مش خدمه دند که

پیشتران کشته شده ایزین قدر، کوشانی شد.

شق کوردنین پیشترم می بور که این بند

میان جنایت خوشی بوده که درین پیشیز و

کشور گذینه ایزه گذار آتش زده

بیشترها روزه و مسدن عرب و ملعون بی ایزه

حتملت و می ایزه که دنوت کوره باین جان

ران از قدمت دریز لر قلم موص خوده شدند

تر بوده است و هر آنکه کوره درین نهادنیه ای

سماکین این در بورت بیزه است که تو استه جو

اشکم پیشین را بگیرد و خونخواره بیا کنی و مل

زبانی خود را بختیزه آشتر نگاه داشت از

حق نگذیرم تیر که دراز جست از دزی ای

خری است که بعین شفیق نیت آن اکثر ایشک

که

دیگر از

لَا هُوَ إِلَّا

١٤٣

آویزه - بروم ابرو به ته اوی شار و ده باش
گردستان دو گلکی کار خانه به عنی تانگ - ازی
- توب - چولیما - مسال - تانگ - پیش -
بوم - آوتوبویل - نامنیا - مه مندر - چیت
- شیجه - قند - دره بنان - همه اوی شانلیکی و
زیتی نهاده و نهاده بیست له کار خانه کلی خوان
و ده گهست سخوان در دوست بکری. آوتی اوامده
ده طحیون کی کوردستانی گوشه همانه سر
ماندنه تر تریپیکی که بورو و ده دنیا هندندنا
به وودنگی در هوی جوتو باریم، کور در اوامده
به تکمه گری تهرا اکتاره و ناهین ولد نهاده اخکار
بیست عذرز دهم و درارو بعفری نهاده و نهاده
حن کیبویت خد بزرگ آنکه کسان که بلو بله و بار
یکی سوزو و جو زن .

نام درم دهیزی خون آلای سرخه خون و آزانی
کور درستاتم دی هدل کراوه امیدران بدری
میون شاندی نارو شناختاری ملی دا لاوو پیده
پی مدرگن داوخترلزی کور دربیدی کمالنیز
هرمانی فلورندامدی کوکوزدی لهحالیکدا خان
لعن چه کو اسلحه داره شکر دیز رو به روی آلانی
ملتتسی کور دی ویشه، ای تکوره و خوش دویستی
خونو به کلامی خودا و بشمره نه تووسی ملن
سو ندی پنهانیگ بوینن دروغنی به آلانی ملن
چشمچانی جوشی ویست - بیشودی معلم خوش کو
بر اینی کورد خواره دمه بلینی بان بدیلیک با کو
خونین دا هندا و مکیکی تهیان بهدری بعدمنی
پایانی و آتا خارقین نکمه خونین و پیشوی دویه بو
اگرکن حقی خوبیان حاضرین و ادو ریگاید
سره طال داشت

نام درم به جاوی خود بدم تداوی کورد
ستان روله بکی کیفیتی که چنان بیوه سر و
مال هزینه می باشد. خوبی ها بودگاری کرد
لکرو تندیس بکی معنی بسی زد مردو زحمدت
حرب وین روان و دیر به مدری و مک حه کیسکی
پیازان میله نی کوره که لبیزیر پنهانی زور
که بروی کوشش و قدمستن یهندی داغ نیز که
شنجاری از حسکنین و هاده ای به هیچ کوی
رله که لدره دستی نه که همانی استبداد و دیو
ونجی خواهی بکرد
نمود به پایی خود نیزه کلوب و روی نامه به
رماتی خی همان که شناختی خوب همان به انتی چکومان
چاچمه ای داشت. آن که اشکانی ای ایک پیکاری
زیلا و کور و دی لی بازار زده که دم به دندان
بلیند هار ای که کالمه نجه لهی کلو زدستان
هی اه کور دستان! بارمش باوش له نیز
خه نکی نایی د. گا

لہجایالی سندھو

کورد نه جاشی بوله سختی، بهشت شووم
حضرت فاشی بوله گه کوره خدومه
واساره می سعد کسورد کشیدی شموم
پاکی خشدیفت ده یکمین اعیان چنوم
مو حضوری حضرتی بوله تپه است
گکور نوشی لی گکورا با هم ردمجومه
حده هشتم جیونو سیرو و عبشه دا
من ده گه سیزه می کسنهات رو سه بوم
کاری مکری جی بله چن کشید یشنوا
چاوه ری بوسقزو بیهوده شوم
گکور بیدا غیر منتو نه مری یشنوا
حاشنون نام خنکه پاکی بوله هجومه
جهدی «مو عده از پسر ریگت دالی
را روبت مو کوره مباردا رس قدوه»

گلش و فلهلم	و تیغی پیت اوی
نکوی بخقو	دیل نکوی زیور ر آچزی
دل خوازه امیه	له دل خوازه کانی
کورد و دادستگان	فر ستدنه رادیو روواوه
قصه یزی	گورودی گوتوره ایره [ما باد] له مو
روزی	ر ادیزی کو رذتن
قصه دکا له پش	حولیدن چند آبیتکی
قدار آن	سرو دیل کورودستان گه وره
له لانی ۴ پیزه	کانی گورود خوندراده و ولامی
یشکوون	سد و سوکوتی هارهندگو منهانی
کورودستان	ده دلیا کو تراوه له با دا زاره
لاو کنی	گورودی دستنی یی گرگان و بربانه
به جو لهی	بری کو رذدان گکوره و پیشه
وای خونه عوستی	وای تداوا بوم
حابل داشی قالاضی	
اداره محترمی روزنامه ای	گورودستان
عن که لازمکی	کورون فنام بهجنی ریازیک
تعیین سرو خادی	و احساساتی خروم یکم
جزونکه هدر جنده	بنوس و بایم وباسی بکم
دیان که مونه اگه	هی خفیت لایه ده درونهونه
پس ده کم	که هر کاتانی صیبانله خروم بیه
سر بی خوبی	کورودستان بیشکنشی طاطی ریس
جمهوری	کو رذدان ده کم وله خودای گوره
دیباره عویه	که هوریه پر زمان قابد بور
هدارا و پایداریکات	و ملری نیشاندا موافق و
سرو بارزی سکا	مجحد خسروی
(نامه) ی که به اداره روزنامه اگه یشته	(ه)
آغاز علنوی قاویجی شکیه تکی له محمد	
حسن زاده گورود تکاکم کین له حیله تی بوریزی	
ربیهی ملی کورودستان که پهشکانه تورابیکا	
و مفال حمه گورود قاتونی بر بجه بکی	

پهلوی کو در خود بگیرد و این را برای خودش و سنت آنهاي چهار آغايان گريبي له حرب ديموکرات کورستان داواي گردوه که امتيازى سينما ياسكي به همهاي سينماي تهران بدربيتى داوه خواوش و موردي توچجى ييشه و اوای معلمى، کورستان اقراري گرتوه و فورى به ارمى ۹۱-۹۰-۸۹-۸۸-۸۷-۸۶-۸۵-۸۴-۸۳-۸۲-۸۱-۸۰-۷۹-۷۸-۷۷-۷۶-۷۵-۷۴-۷۳-۷۲-۷۱-۷۰-۶۹-۶۸-۶۷-۶۶-۶۵-۶۴-۶۳-۶۲-۶۱-۶۰-۵۹-۵۸-۵۷-۵۶-۵۵-۵۴-۵۳-۵۲-۵۱-۵۰-۴۹-۴۸-۴۷-۴۶-۴۵-۴۴-۴۳-۴۲-۴۱-۴۰-۳۹-۳۸-۳۷-۳۶-۳۵-۳۴-۳۳-۳۲-۳۱-۳۰-۲۹-۲۸-۲۷-۲۶-۲۵-۲۴-۲۳-۲۲-۲۱-۲۰-۱۹-۱۸-۱۷-۱۶-۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱-۰

بنما به تضمیمی رؤسای احزابی یونانی
له‌انجمنی ملایی متفق درخواستیان کرده و
که هم‌یشه تیک ببری دا کېشتن و تحقیقاتی
کامل اوشنایی یونانی بشیر دردی .
مستر گرینبک-ولی: رئیسی هیئتی
نوینه‌دانی نروز که به ثروت‌سوزی کلی
سازمانی میقی متفق انتخاب کړارو
دویش لمحضوری تهواوی نوینه‌دان
سوئندی خوارادوه که هرثئمروه‌امور
یېکسی کېی بدري له نهایتی صداقت
وراستی دا یېکی بېښی .

• آگادا، ۵ •

به هوی نهاد نیز او مله سار قدر اینچه
کومنیتی مهر کنگری حزبی دیده گیران
شکورستان به ته و اویه مأمور پیش حسکومه
تبی کوردستان و ملت را ده گهیند ریت
هدر که نام هدر مدهمه رسکوه به هدر نیو
یا ل همینه نیت تاجهند تمدن یووه ل سوزاندنی
کاریکی (جه فتنوی جه شرعی و غیره) به
رتیلو ریشهو بذات و باور بگری له پاش
مغلایه هون به خینی ملات و مملکت دناری
قداری مجنیاتی نهاد که سانش لده سال
حی پسی هفتا کوشتن (اعدام) تھویب
آ - آ و مقرر گراو

کورهستان میگان دلبران و له کیان را پیرد و آنه
کورد به رشیدی و بی باکی شهیدی در دنیا بون
و را پردوی تور رومشتنی زبانی هم و مانه قادمه
وه کو نهسته است روناگی کی چاروی هموانیه، تی
لواز و پیش مرگ کان کوره: تینکو کوره
اشخاطی کن که به مروری زمان دهنکی شاهت
و کوره و اوان عالمه مکری بون و یاد کاری زود
رونکان له شاهت و غرنی نفس و رشدانی وان بالو
ماوه. نوبهی تانکویه: سینک و میش خدن و باد
ایسائیکی قام داخلی خدمتمی سریازی و پیش
هر کمکی بن: بوسی؟ اخخاریان سفریازی له هم
اخخاریانک موزن تره . چون سر فروتن ل
رو کای نیشنان کوره ترین فیدا کاره . بور
کوره سگوران فارمومانه: قشون رویی سملکه
سلکت دمن هابی هیزو قوت بی تا کو اخخاریانو
متی خونه را گرمه، هله لیکی زور قام و بیز میله
هور دوی سوره که به هیز و قوفی خوی بدنیان
نواند که هور دوی سوره یا اخخاریان ترن آرتشی
دونیا، نه اخخاریه که هوره بیکر خدا تنسیه می
کرد و بده بجهوتی و گم داده دهستی نهد من.
نه من فرد فردی آوانی به چدر گ
همتاوی کوره بون میدانی و شاد و شباعت
و اقتدار دعوت دم کم که له دیگان نیشنان
پیش و ای مقعن اخخاری چا تبازسان هدی
نه آختری دا بدیگنی خاورین و ایسائیکی
قام به مانی خون پایدار بونی دوله لی کوره دی
له خودای بزر و بی ها و اتنا دم خوازم و
دمتیکی بلندیم: بده الامه قریس چه هور
و پیشوای محبوب هورا
بو به رزیتی، خاصی پاکی نیشنان هورا

جهاند هرگز خوبی پاکی دیگش لعسر شانی خوبیان دنایو
پلندیان کرد و پیشتره و سرخه یکی شیرینه اه میدان کوت
چیزی سپره خوبی کورستانه له همرو کوردان بیارکی نی
همچنانه چیز و سرپیچی خوبی کورد. همانه تالیع

ح - خطابه‌ی آغای احمد آغا

ایلخانی زاده

برایانی خوش‌بودست: من یک‌نه قدر دمنام ثابت روشنی بیک
کله دموری دیکاتوری ایرانه له من یعنوا و بهترانش کس
تپه، چونکو وجدان و ملتمی اجازه نهاده بگه بهم وه وان
نشان و فرقی بکم، و گلک جار به خوم ده‌گوک: خوز کر
نه در مردم پیچای خوم دهدیت جایزی کی ده‌تک و فیشه کدان
هدله کرت وه اسلحه دراز امده. و سوجودی امیمه نه دهدیت
ایستا دینیم له مراحی الهی له باتی سگانان برایانی به هیزی
کورد بیه عزیزی داده دندن و دهدجالی دندن، و دهنکی
چه که می‌پلاوه و رهیانی کوردو بیانی کوردی خوم مشکن
بورو. و پنداوهی دوره‌منانی بشتر و دیکاتوران دملی: کله دلو
پاش به‌اندازه‌ی دره‌ی خوئان پی را کشیش و بوخوقی خه‌لکی دوس
درزی به کن دنها بهم چه کماله سرتان پان ده که‌نیوه و
ایشتان کله‌ی حمدی خوداوه له سایه‌ی آزادی املاک و
دارایم زادیووه؛ نوا سی دانگی دی «عین‌آواهی ملکی خوم
که یم وله‌ی زانی مالو مندام زاده»؛ بددهوله نی سربره‌زی
کورستانم شکش کرده، چونکو لایش جاوه گله‌ی چه‌نمونه
که‌نیوه خوم بی سواد و اسابیب خوئدنیان نا تربیت و من له
عین کارانی دام، دیسان گلای خوم وقی دمولنی سعر بزری
کورستان کرد. کله‌ی بی پیشانی خوش‌بودست دا گلکی خوم
بعثت وهم‌هیزی امرف کم، و پیازه‌تی خودا و همودیده‌زی
اکرم خومی بوزمانی کورستان ده کله‌ی میشکی سربره‌زی بر زمزه
و به تو؛ هری برایانی مدفه‌وان تعلوه و عرس ده کم: مه‌بادان
دوزمانی گکورستان خیانی مکذبه ته‌جاوه‌بی‌خطا کی کورستان
که...